

IN GESPREK

‘Kijken of precisielandbouw in het bed haalbaar is’

Drie bollentelers zijn vanaf dit seizoen bezig met precisielandbouw op het bedrijf. Ze doen met een aantal akkerbouwers mee aan het project Nationale Proeftuin Precisielandbouw (NPPL), dat op allerlei manieren wordt aangejaagd door projectleider Corné Kempenaar. “Plaatsspecifiek werken in de akkerbouw lukt, maar nu kijken we of ook per bed te werken is.”

Tekst: Hans van der Lee | Fotografie: René Faas

Corné Kempenaar

PROJECTLEIDER PRECISIELANDBOUW

De senior onderzoeker Precisielandbouw bij Wageningen UR Plant Research International staat bekend om zijn kennis van het onderwerp. Eerder werkte hij aan onder meer beslissingsondersteunende systemen, geïntegreerde gewasbescherming en methoden om tot lage dosering van gewasbeschermingsmiddelen te komen. Sinds 2017 is hij betrokken bij Nationale Proeftuin Precisielandbouw (NPPL). Het project helpt akkerbouwers en tuinders technieken praktijkrijp te maken, om opbrengsten te verhogen, kosten te verlagen, milieubelasting terug te dringen en de kwaliteit van de oogst te verbeteren. De in totaal zestien deelnemers zijn gekozen uit de aanmeldingen omdat zij een rolmodel kunnen zijn binnen de sector.

Binnen de akkerbouwsector wordt al jaren gewerkt aan precisielandbouw en de belangstelling is groot. Leeft de interesse voor de techniek ook zo in de bollensector?

“De belangstelling is er wel en ook de geest om te vernieuwen is aanwezig in de sector. Probleem is wel dat de akkerbouwsector veel groter is, waardoor het voor machinebouwers en softwareontwikkelaars interessanter is om te investeren in vernieuwing. De kleinere teelten als de bloembollen hobbelen daar wat achteraan, maar de wil is er zeker.”

De bollenteelt wordt steeds akkerbouwmatiger aangepakt, maar dat wil niet zeggen dat de telers aan de slag kunnen met dezelfde technieken?

“De vertaling van de softwarepakketten voor de akkerbouw naar de bollenteelt blijkt best lastig, zien we bij de drie deelnemers. We zijn echt aan het zoeken hoe het past. De gewassen zijn anders dan akkerbouwteelten. De verscheidenheid op één perceel is vaak groot en bedden eindigen soms abrupt. Daardoor is het best een uitdaging om de machines daar geschikt voor te maken. Spuitbomen en kunstmeststrooiers kunnen bijvoorbeeld best aan de hand van een taakkaart

plaats specifiek werken, maar we zijn niet zo ver dat we ze bedspecifiek op anderhalve meter of 1,80 kunnen laten werken. Daar is de mechanisatie nog niet helemaal klaar voor.”

Moeten we nog veel geduld hebben?

“Er is veel techniek beschikbaar die ook bruikbaar is in de bollenteelt. Bodemkaarten zijn te maken, sensortechnieken zijn er, maar de vertaling naar bijvoorbeeld een doseerkaart voor de bemesting in een specifiek managementsysteem voor de bollenteelt is er nog niet. Over vijf jaar gaat dat een stuk beter.”

In de akkerbouwsector zijn al bedrijven te vinden die taakkaarten maken voor telers. De vertaling van de bodem- en gewasgegevens wordt voor hen geregeld. Is dat geen oplossing voor de bollenteelt?

“Het is juist de bedoeling dat telers zelf aan de slag kunnen, zonder dat ze een expert zijn op het gebied van computers en software. Daar is dit project ook voor: valkuilen ontdekken en die uitsluiten als de techniek praktijkrijp is. Software moet het werk makkelijker maken. Daar ligt ook nog een uitdaging en een taak voor de bollensector zelf, om die software te laten ontwikkelen. Het is een logische stap. Iedere